

§ 28.

1. Formanden giver medlemmerne ordet i den orden, hvori de anmoder om det, dog således at han kan lade ordførere og forslagsstillere gå forud for andre talere. Ligeledes kan han ændre rækkefølgen for at bringe meningsudvekslinger om bestemte punkter til afslutning, eller hvor praktiske hensyn iøvrigt taler derfor.

2. Uanset de fastsatte taletider kan formanden i det omfang, han skønner det rimeligt, give medlemmer ordet for fremsættelse af *korte bemærkninger* af indtil 2 minutters varighed. Den almindelige talerorden må herved følges. Kun undtagelsesvis kan afvigelse herfra tilstedes, hvis et medlem ønsker i en kort bemærkning at berigtige en påstand, som han anser for absolut urigtig og egnet til at virke vildledende under forhandlingerne, om den stod uimodsaagt.

3. Ministrene er berettigede til under forhandlingerne at forlange ordet, så ofte de vil, idet de iøvrigt iagttager forretningsordenen (grl. § 40).

§ 29.

1. Hvis et medlem taler i længere tid end den tilladte, fratager formanden ham ordet efter een gang at have mindet ham om, at tiden er udløbet. I så fald kan vedkommende ikke påny få ordet i samme sag.

2. Finder formanden et medlems ytringer utilbørlige, kan han kalde vedkommende til orden. Hvis det pågældende medlem ikke retter sig efter formandens påtale, fratager formanden ham ordet. Formanden kan derefter nægte ham ordet påny i samme møde. Udvalget for forretningsordenen kan derhos beslutte, at et medlem, der har været kaldt til orden, udelukkes fra tingets møder i indtil 14 mødedage. Det pågældende medlem kan, sålænge udelukkelsen varer, heller ikke deltage i udvalgs møder.

3. De i stk. 2 nævnte forholdsregler finder også anvendelse, dersom et medlem på anden måde gør sig skyldig i grov ordenskrænkelser.

4. Dersom et medlem undlader at rette sig efter formanden, efter at denne har frataget ham ordet, eller dersom almindelig uorden opstår, påhviler det formanden at udsætte mødet eller om nødvendigt at hæve det.

§ 30.

Bifalds- og mishagsytringer anses for stridende mod god orden.

§ 31.

Finder formanden, at forhandlingerne drages utilbørligt i langdrag, kan han foreslå deres *afslutning*. Tinget træffer da afgørelsen uden forhandling. Ligeledes kan 17 medlemmer skriftligt forlange sat under afstemning uden forhandling, om afslutning skal finde sted. Disse medlemmers navne samt navnene på dem, der har forlangt ordet, oplæses.

§ 32.

1. Til tingets første møde i hver samling sendes indkaldelse direkte til medlemmerne ved formandens foranstaltning.

2. Formanden bestemmer ved slutningen af hvert møde tiden og *dagsordenen* for næste møde, forsåvidt sådant på det pågældende tidspunkt kan opgives. At formanden har ansat tidspunktet og dagsordenen for næste møde, skal dog ikke hindre ham i senere at indkalde mødet til et andet tidspunkt.

3. Dagsordenen for et møde kan uanset bestemmelsen i stk. 2 fastsættes ved tingets beslutning, når 25 medlemmer skriftligt forlanger det og stiller forslag om en bestemt dagsorden. Sådant forlangende og forslag skal, forsåvidt det går ud på, at en bestemt sag skal udgå af dagsordenen, indgives til formanden samme dag, som dagsordenen er opgivet. Forsåvidt det går ud på, at en bestemt sag skal opføres på dagsordenen, anmeldes det til tinget ved slutningen af det møde, forinden eller under hvilket det er indgivet. Forslaget sættes uden forhandling til afstemning ved begyndelsen af det følgende møde. Forkastes det, er den af formanden opgivne dagsorden dermed vedtaget.

4. Formanden kan, når dagsordenen ikke er fastsat ved tingets beslutning, forandre rækkefølgen af de derpå opførte sager, og han kan lade en på dagsordenen opført sag udgå, når han meddeler tinget sine grunde derfor; men bortset fra valg af medlemmer til udvalg kan kun sager, som står på dagsordenen for et møde, behandles i dette.

5. Det påhviler formanden at indkalde til møde, når mindst $\frac{2}{5}$ af folketingets medlemmer eller statsministeren skriftligt fremsætter begæring herom med angivelse af dagsorden (grl. § 39).